

Grundtvig fortæller

En fortælle-collage for 1.-3. klassesetrin

SCENE: Den gamle Grundtvig sidder i en stol og sover. Orglets cymbelstjerne begynder at spille. Grundtvig begynder gryntende at røre på sig. Ser lidt desorienteret og forfjamsket rundt i kirken. Han ser børnene.

GRUNDTVIG: Kan I høre stjernen? Hør! Er det ikke en dejlig lyd? Jeg bliver altid så glad, når jeg hører den. Den lyd vækker noget inde i mig. I mit hjerte. Og se stjernerne på himlen! Kan I tælle dem? Nej, vel. Der er mange flere end vi kan tælle. Stjernernes verden er større end vi kan tælle – og fatte! Jeg har altid været så glad for stjernerne. Det er som om de vinker os op til sig – som om de vil fortælle os, at vores liv er meget større end det, vi lever her på jorden. Som om de vil sige: Kom herop! Her hører I til.

Hov, jeg da vist helt glemt at præsentere mig selv. Det må I undskylde. Jeg hedder Grundtvig – ja, det er mit efternavn. Jeg har tre fornavne: Nikolaj

Frederik Severin. Jeg er præst, som I kan se. Men jeg er også digter. Jeg har skrevet mange salmer og sange i mit lange liv. Ved I hvor mange? 1500! ET TUSIND FEM HUNDREDE. Ret mange! Men den første salme, jeg skrev handlede faktisk om stjernerne – og om den allerstørste af dem alle sammen. Stjernen over Betlehem. Vil I være med til at synge den?

SANG: *Dejlig er den himmel blå* synges.

GRUNDTVIG: I kendte den godt! Ja, det er snart 200 år siden, jeg skrev den, så det er da meget godt. Den handler jo om stjernerne på himlen og om den stjerne, der viste sig på himlen over Betlehem. Den, der kom frem på himlen julenat. Den var et tegn. Et tegn på, at det, der skete i stalden i Betlehem, skulle *glæde* hele verden. Et barn var kommet til verden ... - DRØMMENDE åh det er så skønt, når et barn bliver født. Alle glæder sig. I hvert fald alle dem, der er barnets familie. (Igen nærværende, henvendt til børnene):

..... Men det særlige ved det her barn var, at ALLE glædede sig. For alle var i familie med det barn. Det var Guds søn, Frelseren. Er der nogen af jer, der kan huske, hvad englen sagde til hyrderne på marken? (Langsomt – ord-for-ord):

Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for *hele folket*. I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren.

Det var Guds egen søn, der kom til verden! Himlen kom ned til jorden.....

Ja, ja. (Grundtvig går lidt i sig selv. Han er træt, begynder igen at blunde)

KORET SYNGER (først sagte, siden kraftigere)
Velkommen igen, Guds engle små v. 1, 4, 5

Grundtvig vågner: ... var det en drøm? Eller hørte jeg nogen synge? Hørte I nogen synge??!!

Grundtvig siger langsomt frem for sig, som for at huske, hvad han netop svagt har anet/hørt:

Velkommen igen Guds engle små
Fra høje Himmel-sale
Med dejlige solskinsklæder på
I jordens skyggedale

Åh, ja. Den salme skrev jeg engang, hvor jeg havde haft en drøm. Det er længe siden. Jeg var præst her i den her kirke. Jeg boede lige ovre på den anden side af gaden. Jeg boede der sammen med min kone og vores børn. Jeg sad om aftenen og skrev min juleprædiken – og så, ja, jeg må være faldet i søvn – for jeg drømte, at englene fra marken uden for Betlehem kom ind mine stuer. Jeg drømte, at jeg og mine børn og vi alle sammen (slår armene ud mod børnene) ville få besøg af englene og at de ville fortælle os, at Himlens kongesøn også besøger os!

Da jeg vågnede, skyndte jeg mig at skrive det hele ned. Jeg skrev hurtigt for at huske det hele, få det hele med og inden natten var forbi, havde jeg skrevet salmen færdig.

Og ved I hvad....? Da jeg kom herover i kirken om morgenen og skulle have gudstjeneste og stod deroppe på prædikestolen, kunne jeg ikke dy mig; jeg læste salmen op for dem, der var i kirken.....Jeg tror godt, de kunne lide den – og den handler jo også om, at det jeg drømte, ER sandt. Når vi holder jul, så er det jo, fordi Guds søn blev menneske. Det lille barn fortæller os noget meget vigtigt. Det fortæller, at Gud er helt tæt på. At Gud, som er i himlen, er som en far for os, der bor på jorden.

Koret synger v. 7

Ja, ja – I julen fejrer vi Jesus-barnets fødselsdag. Dét har jeg også skrevet en salme om! Et barn er født i Betlehem. Vil I være med til at synge den?

SANG: *Et barn er født i Betlehem* synges (v. 1-4).

GRUNDTVIG: De vise mænd fra Østerland havde gaver med til fødselsdagsbarnet. Guld, røgelse og myrra. Flotte gaver, men også lidt mærkelige gaver. Er der nogen af jer, der har fået guld, røgelse og myrra i fødselsdagsgave??!! Nej, vel. Men det her, det var jo også en særlig fødselsdag.

Han fik guld, fordi han var en kongesøn
Han fik røgelse, fordi hans far bor i himlen
Han fik myrra, fordi han engang skulle dø!

Den sidst er jo noget underligt noget at give et
nyfødt barn. Men Jesus var Guds søn og blev født
som menneske. Og når man kommer ind i
menneskers verden, kan man ikke undgå døden.

Men det var jo også derfor han kom. Han kom for
at lyse op for os, når det er mørkt. Når vi er kede af
det, når vi synes, vi er helt alene. Når nogen, vi
kender, dør. Så lyser han op for os – og fortæller
os, at Gud er stærkere end mørket.

Skal vi synge resten af salmen ?

SANG: *Et barn er født* (v. 5-10) synges.

Cymbelstjernen får lov at ringe efter at sidste vers
er sunget færdigt Grundtvig er faldet i søvn.

Collagen er fortalt af Peter Birch,
sognepræst i Vor Frelsers Kirke